

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 89/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej, zo sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti postupu Krajského súdu v Bratislave, Justičnej pokladnici v konaní o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia z 21. júla 2021 vedenom pod sp. zn. E 1137394217 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie advokáta v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 10. januára 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), Justičnej pokladnice (ďalej len „justičná pokladnica“) v konaní vedenom pod sp. zn. E 1137394217 o návrhu sťažovateľa na zastavenie výkonu rozhodnutia z 21. júla 2021 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté „konanie a rozhodnutie“ zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že krajský súd nariadil uznesením č. k. E 1137394217 z 22. októbra 2020 výkon rozhodnutia zrážkami z pracovnej odmeny sťažovateľa umiestneného v ÚVV a UVTOS ■■■■■ vo výške 3 316,74 eur. Po podaní sťažnosti proti tomuto uzneseniu rozhodol senát krajského súdu uznesením č. k. E 1137394217 z 30. novembra 2020 tak, že sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

3. Dňa 18. decembra 2020 bolo krajskému súdu doručené dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu z 30. novembra 2020 spolu so žiadosťou o ustanovenie advokáta v dovolacom konaní. Dovolací súd uznesením z 29. septembra 2021 konanie o dovolaní zastavil v zmysle § 161 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

4. Dňa 19. marca 2021 bol krajskému súdu doručený návrh sťažovateľa na zastavenie výkonu rozhodnutia vedeného pod sp. zn. E 1137394217 v zmysle ustanovenia § 13n zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 65/2001 Z. z.“). Vyjadrením vedúceho justičnej pokladnice z 19. apríla 2021 bolo sťažovateľovi oznámené, že skutočnosť, že nie je v ústave na výkon trestu odňatia slobody pracovne zaradený, nie je dôvodom na zastavenie vymáhania pohľadávky... najmä ak má pravidelný príjem a predpokladaný koniec výkonu trestu je 5. júla 2036. Sťažovateľ bol oboznámený so zistením, že na jeho osobnom konte má evidované peňažné prostriedky a súčasne poberá invalidný dôchodok vo výške 104,90 eur, z ktorého sú vykonávané zrážky vo výške 52,45 eur. Pokiaľ ide o žiadosť o zastavenie nariadeného výkonu rozhodnutia zrážkami z pracovnej odmeny v zmysle § 13n zákona č. 65/2001 Z. z., krajský súd listom z 19. apríla 2021 sťažovateľovi tiež oznámil, že zrážkam na uspokojenie pohľadávok podlieha časť pracovnej odmeny odsúdeného v rozsahu a výške stanovenej v § 32 ods. 5 a 6 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, ako aj iné príjmy odsúdených v zmysle tohto zákona, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o zrážkach z pracovnej odmeny a iných príjmov obvinených a odsúdených. Zároveň mu bolo oznámené, že v zmysle § 28 ods. 8 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odsúdený môže čerpať peňažné prostriedky účtované a evidované ústavom na jeho osobnom konte najviac do výšky úhrady a) výživného, b) pohľadávok spojených s výkonom väzby alebo výkonom trestu, c) v ústave evidovaných pohľadávok ostatných oprávnených. Predmetné vyjadrenie vedúceho justičnej pokladnice k návrhu sťažovateľa na zastavenie výkonu rozhodnutia mu bolo doručené 23. apríla 2021.

5. Postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. E 1137394217 a jeho vyjadrenie k návrhu sťažovateľa na zastavenie výkonu rozhodnutia z 19. apríla 2021 už boli predmetom ústavného prieskumu v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľa vedenom pod sp. zn. II. ÚS 322/2021. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 322/2021 zo 16. júna 2021 ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Písomným podaním z 21. júla 2021 sa sťažovateľ na krajskom súde opätovne domáhal zastavenia výkonu rozhodnutia vedeného pod sp. zn. E 1137394217 v zmysle § 13n zákona č. 65/2001 Z. z.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že k porušeniu jeho označených práv došlo tým, že krajský súd v rozpore s § 13n ods. 1 zákona č. 65/2001 Z. z. nezastavil výkon rozhodnutia, a to napriek tomu, že nemá príjem, z ktorého by bolo možné zrážky vykonávať. Vychádzajúc z uvedeného, považuje postup krajského súdu za nezákonný a porušujúci jeho označené práva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie o tejto sťažnosti:

8. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

9. Ústavný súd ešte predtým, ako posúdil dôvodnosť ústavnej sťažnosti, konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa trpela nedostatkami po obsahovej, ako aj formálnej stránke. Vzhľadom na sťažovateľovu žiadosť na ustanovenie právneho zástupcu pre konanie o tejto sťažnosti ústavný súd, vychádzajúc z obsahu sťažnosti a postupujúc podľa § 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ustálil predmet tohto konania tak, ako je uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia, pričom zároveň zistil, že ani prípadné odstránenie nedostatkov sťažnosti (absentoval kvalifikovaný petit sťažnosti a právne zastúpenie sťažovateľa, pozn.) by nevedlo k inému rozhodnutiu o sťažnosti sťažovateľa, preto v záujme hospodárnosti konania upustil od výzvy na odstránenie nedostatkov sťažnosti sťažovateľa.

10. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd rozhodol o žiadosti sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu pre toto konanie tak, že jej nevyhovel z dôvodu zjavnej bezúspešnosti uplatňovania nároku na ochranu ústavnosti (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

III.2. K namietanému porušeniu označených práv postupom krajského súdu:

11. Ústavný súd z príloh ústavnej sťažnosti, ako aj z vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že sťažovateľ odôvodnil svoj návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia z 21. júla 2021 rovnako ako sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu z 22. októbra 2020, ktorým krajský súd nariadil výkon rozhodnutia zrážkami z pracovnej odmeny sťažovateľa. Krajský súd sťažnosť označeným

uznesením z 30. novembra 2020 zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že šetrením bolo zistené, že sťažovateľ poberá invalidný dôchodok a na osobnom účte disponuje finančnými prostriedkami. K argumentácii sťažovateľa uviedol, že skutočnosti namietané sťažovateľom nie sú relevantným dôvodom na zastavenie výkonu rozhodnutia. Rovnaké skutočnosti tiež namietal sťažovateľ v dovolaní proti uzneseniu krajského súdu z 30. novembra 2020, pričom dovolacie konanie bolo z procesných dôvodov zastavené.

12. Totožnú argumentáciu použil sťažovateľ i v návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia z 15. marca 2021, ktorý bol vybavený vyjadrením krajského súdu z 19. apríla 2021, pričom uvedené vyjadrenie a postup krajského súdu boli predmetom ústavného prieskumu v konaní sp. zn. II. ÚS 322/2021.

13. Z vyjadrenia podpredsedu krajského súdu č. k. 1 Spr 260/2021 z 10. novembra 2021, ktoré tvorí prílohu ústavnej sťažnosti, vyplýva, že krajský súd podanie sťažovateľa z 21. júla 2021 považoval za opätovné podanie odôvodnené rovnakými skutočnosťami ako podanie z 15. marca 2021, na ktoré krajský súd odpovedal listom z 19. apríla 2021, a „*keďže neodôvodňuje nesprávny alebo nezákonný postup justičnej pokladnice v zmysle zákona č. 65/2001 Z. z., viac sa ním tunajší súd nezaoberal*“.

14. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

15. Ústavný súd po preskúmaní veci konštatuje, že nezistil v napadnutom postupe krajského súdu možnosť porušenia označených práv sťažovateľa z dôvodov uvádzaných v ústavnej sťažnosti. Nariadený výkon rozhodnutia je v súlade s právnymi predpismi, keďže sťažovateľ disponuje finančnými prostriedkami, ktoré sú postihnutelné núteným výkonom rozhodnutia. V tejto súvislosti poukazuje na znenie § 13w ods. 1 zákona 65/2001 Z. z., v zmysle ktorého ustanovenia o výkone rozhodnutia zrážkami zo mzdy sa použijú i na výkon rozhodnutia zrážkami z príjmov, ktoré povinnému nahrádzajú mzdu, najmä z náhrady mzdy, náhrady na pracovnú pohotovosť, náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, z dávky sociálneho poistenia (napr. invalidný dôchodok v prípade sťažovateľa), z dávky sociálneho zabezpečenia. V právnej veci sťažovateľa je tiež relevantné, že výkon rozhodnutia bol nariadený uznesením krajského súdu z 22. októbra 2020, teda v čase podania jeho návrhu na zastavenie tohto výkonu 21. júla 2021 nemohla uplynúť zákonom (§ 13n ods. 1 zákona č. 65/2001 Z. z.) ustanovená doba jedného roka,

po ktorú sťažovateľ nepoberal príjem – invalidný dôchodok aspoň v takej výške, aby sa z neho mohli zrážky vykonávať.

16. Skutočnosť, že sťažovateľ má na vec iný názor, nie je dôkazom o porušení jeho označených práv. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto ju z uvedeného dôvodu v rámci predbežného prerokovania podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu